

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 381/2016
13.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М. и др, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М. – адвоката Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 8К бр.174/13 од 06.05.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 бр.278/15 од 06.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 13. априла 2016. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М. – адвоката Н.С., као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Параћину 8К бр.174/13 од 06.05.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 бр.278/15 од 06.11.2015. године, тако што Врховни касациони суд према окривљеном С.М., са личним подацима као у списима,

-на основу члана 422. тачка 2. Законика о кривичном поступку,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да је:

-Дана 06.08.2012. године, у Главици, општина Параћин, у близини реке Црнице, способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, свестан свог дела, забрањености истог и хтео је његово извршење, тешко телесно повредио оштећеног В.Х. тако што га је најпре багремовом облицом ударио у пределу десне стране главе, од код ударца је оштећени пао на тло, након чега га је окривљени ударио песницом у пределу носа, услед чега је оштећени задобио тешку телесну повреду у виду раздерно-нагњечне ране предела корена носа, прелома носних костију са померањем одломака и прелома леве јагодичне кости,

- чиме би извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног С.М. падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 8К бр.174/13 од 06.05.2015. године, окривљени С.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у времену проверавања од две године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени С.М. обавезан је да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, те на име трошкова кривичног поступка износ од 13.554,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, сходно члану 264. став 1. ЗКП.

Истовремено је одређено да ће суд о трошковима кривичног поступка које су имали окривљени, односно оштећени, одлучити посебним решењем након правноснажности пресуде, а оштећени В.Х. је ради остваривања имовинско правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 бр.278/15 од 06.11.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног С.М. – адвоката Н.С., као и браниоца окривљеног В.Х. – адвоката Д.Б., а пресуда Основног суда у Параћину 8К бр.174/13 од 06.05.2015. године, у ставу један и три, потврђена, док је иста пресуда у ставу, у делу којим је окривљени В.Х. ослобођен од оптужбе за кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ, остала неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтева за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.М. – адвокат Н.С., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП и погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи, тако што ће према окривљеном одбити оптужбу.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано бранилац окривљеног С.М. у захтеву за заштиту законитости истиче да су и првостепена и другостепена пресуда донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, обзиром да је у односу на радње због којих је побијаном пресудом окривљени С.М. оглашен кривим већ правноснажно пресуђено, а због чега је у односу на ове радње морала бити донета пресуда којом се оптужба одбија, због постојања околности које трајно искључују кривично гоњење.

Наиме, према стању у списима, решењем Прекршајног суда у Параћину ЗПр бр.1799/12 од 04.09.2014. године, на основу члана 216. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, обустављен је прекршајни поступак против окривљених С.М. и В.Х., покренут због основане сумње да су дана 06.08.2012. године у 19,00 сати у селу Главица, на месту званом „Стрвак“ нарушили јавни ред и мир на тај начин што су се након вербалног сукоба и међусобног псовања потукли, тако што су један другом задали по више удараца затвореним и отвореним шакама у пределу главе и тела, а на који начин би учинили прекршај из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, јер је утврђено да је наступила застарелост за вођење прекршајног поступка.

Правноснажном пресудом Основног суда у Параћину 8К бр.174/13 од 06.05.2015. године, окривљени С.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, које је, према изреци пресуде, извршио дана 06.08.2012. године у Главици, општина Параћин, тако што је оштећеног В.Х. багремовом обликом ударио у пределу десне стране главе, од код ударца је оштећени пао на тло, након чега га је ударио песницом у пределу носа, а услед чега је оштећени задобио тешку телесну повреду у виду раздерно-нагњечне ране предела корена носа, прелома носних костију са померањем одломака и прелома леве јагодичне кости.

Дакле, према наведеном, чињенични опис прекршаја дат у правноснажном решењу Прекршајног суда у Параћину ЗПр бр.1799/12 од 04.09.2014. године и чињенични опис кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, због којег је окривљени С.М. оглашен кривим побијаном пресудом, односи се на истог окривљеног и исти животни догађај, са истим чињеницама у погледу дана и места дешавања, и у битном истим радњама окривљеног које се односе на задавање удараца оштећеном В.Х. у пределу главе и тела.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП, прописана је забрана поновног суђења у истој ствари, односно забрана гоњења лица за кривично дело за које је правноснажном одлуком ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена, или је поступак правноснажно обустављен.

Одредбом члана 422. тачка 2. ЗКП, прописано је да ће суд изрећи пресуду којом се оптужба одбија, између осталог, ако је окривљени за исто кривично дело већ правноснажно осуђен, ослобођен од оптужбе или је оптужба против њега правноснажно одбијена, или је против њега поступак обустављен правноснажном одлуком суда.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају битно истоветан чињенични опис прекршаја окривљеног С.М. наведен у правноснажном решењу Прекршајног суда у Параћину ЗПр бр.1799/12 од 04.09.2014. године и кривично-правне радње описане у правноснажној пресуди Основног суда у Параћину 8К бр.174/13 од 06.05.2015. године, због које је окривљени оглашен кривим за извршење кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ у кривичном поступку, то су нижестепени судови били дужни да према окривљеном С.М. одбију оптужбу јер се ради о пресуђеној ствари.

Како првостепени и другостепени суд то нису учинили, већ је правноснажном пресудом окривљени С.М. оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, то је правноснажним пресудама на штету окривљеног учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, односно повреда начела „ne bis in idem“ прописаног чланом 4. ЗКП, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Како против истог учиниоца и за исто кривично дело не могу постојати две правноснажне пресуде у правном поретку, то је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и отклонио наведену повреду закона преиначењем правноснажних пресуда, тако што је према окривљеном С.М. на основу члана 422. тачка 2. ЗКП одбио оптужбу да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, налазећи да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари, те одредио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, сагласно члану 265. став 1. ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 422. тачка 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.